

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 311. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-txt-shoot-idm8868.pdf (tilgået 30. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

- 6 O! vel den Mand, hvis Øre ei er døvet
For disse Himmeltoner gennem Støvet!
Thi naar han græder da med høien Røst,
Oplades Hjertet for den søde Trøst:
"Mens her vi saae, maa bittre Taarer rinde,
Men hist med Fryd vi Negene skal binde,
Dem bære hjem med liflig Jubelsang."
Lad, kjære Ven! da Sorgen Dig ei pine!
Aftør din Graad ved Støvet af Regine!
Oplad Dit Øre for Din Frelzers Tale!
Et barnligt Sind den kan saa sødt husvale:
"O lader til mig komme kun de Smaa!
Forhindre dem I visselig ei maa;
Jeg bedre kan, end I, det for dem lave;
De lege skal i Paradisets Have,
De slumre skal ved Livets Træ saa nær,
Og aldrig grue for Cherubens Sværd.
De lytte skal naar alle Engle sjunge,
Og vænne saa til Sang den spæde Tunge,
312At naar I møde dem hos Mig engang,
I skal forlystes ved den søde Klang;
Ja da I Store af de Smaa skal lære
Halleluja at tone til Guds Ære."
Vi vil saa gjerne, ja vi skal og maa
Os knytte tæt til disse kjære Smaa,
Og, mens de leve, vi med David bede,
At ved vor Haand de vevre hoppe maa
Til de blir store, og til vi blir smaa,
Saa de os kan til Sovekamret lede;
Men naar saa Hjertet holder op at slaae,
Da og vi skal med David flink opstaae,
Ei deres Lod de Salige misunde,
Ei græde dem tilbage om vi kunde.
Ak, trang er Stien, vi til Himlen gange,
De vilde Veie, ak! de er saa mange,
Og af de Store er der kun saa Faa,
Som gennem Barneporten vil indgaa;
Lyksalig hver, hvem i den spæde Alder
Fra Strid og Møie Gud til sig hjemkalder!
Dog, og lyksalig hver som grunder paa
Engang at komme til de kjære Smaa!
O, det er herligt, naar hos Gud vi har
En Ven saa kjær at længes stadig efter,
O, Hjerteskaar! livsaligt er dit Ar,
Og underfulde ere dine Kræfter.
313O, det er herligt, naar vi efterhige
Det Barnelag i Herrens Himmerige!
Da vænne vi os til at være smaa,
Belee os selv naar vi os stolte bryste,
Med Smil vi stirre paa den Himmel blaa,
Vor Herres Lys igjen os kan forlyste;
Vi i vort Hjerte kan saa grant fornemme,
At der er grumme rart hos Ham der hjemme.
Vi troe det gjerne, at vi arme Stakle,
Som ved hvert Skridt, vi gaae paa Jorden, vakle,
Ei selv har Størke til at klavre op
Til Himmelslottet over Stjernetop;
Vi troe det gjerne, at ifald Vor Herre
Ei faderlig lod Naade gaa for Ret,
Da vilde hist det gaa os meget værre,
End her, hvor selv de Bedste gaa kun slet.
Vi tro det gjerne, at vi kunde staa
I mørke Gaard ved Dørren af Guds Rige
I mange tusind Aar og banke paa,
Og ei engang faae Lov derind at kige,
Hvis ei Guds Søn var vores Broder blevet,

Hvis over Regningen Han ei en Streg
Med dyre Blæk paa Korset havde skrevet;
Hvis ei Hans Aand ad en forborgen Vei
Fra Lovens Dør til Naadens Port os ledte,
Hvis over os Han ei saa broderlig
314Sin Kjærligheds den hvide Kaabe bredte,
Og under den indlod i Himmerig.
Ja gjerne axle vi det favre Skind,
Og gaa som Svende bag vor Drot derind.
Vi gjerne Faderen i Ham beskue;
Thi er kun Een vor Frelser og vor Gud,
Vi for vor Gud behøve ei at grue,
Og Kiærligheden driver Frygten ud.
Saa vandre vi i Kjærlighed hernede;
Vi elske Fader og vi elske Søn,
Som vilde gaa for os i Død og Bøn,
Og Værelse der Hjemme os berede;
Vi elske Ordet og vi følge gjerne
Paa mørke Vei den blanke Ledestjerne,
Til Dagen gryer og vi staa op af Døde,
Forklarede i Himlens Morgenrøde.